

τὰ γράμματα, καὶ ὃν τὰ τῆδε κάκεῖσε διεσπαρμένα ἔργα, τὰ ἐφήμεροι κατασκευάσματα, συράγουσιν ὡς φύλλα ἔγραφα οἱ ἀνεμοί.

Ἐλέχθη, διὸ πολλοὶ εὐτυχεῖς ἥτο δυνατὸν νὰ γίνωσιν ἐκ τῆς εὐτυχίας, ἥτις ἀπόλλυται ἐν τῇ γῇ ἐπίστης προσφυῶς θὰ ἐλέγητο, διὸ πολλὰ καὶ βιθλία θὰ ἐγράφοντο διὰ τῶν σπαταλωμένων ἐν ταῖς ἐφημερίσι.

(Em. Augier.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Μεγάλην ἐντύπωσιν ἔνεπεισθεν ἐσχάτως ἐν 'Ρόκφορ τῶν Ὕγρωμάνων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ἄγγελία ὅτι ἡ μὲν Νέλη Δήνη, θυγάτηρ πλουσιωτάτου τραπεζίτου, ἐζήτησεν ἐργασίαν ἐν τοῖς κλωστηρίῳ τῆς πόλεως ἑκείνης, καὶ εἰργάθη ἀληθῶς ἐν αὐτῷ λαβεῖσσα ώς αἱ λοιπαὶ ἐργάτιδες ἡμερομίσθιον 60 ἕκατοστὰ τοῦ δολλαρίου (3 δρ. περίπου.) Οὐδεὶς ικανὸς ἀρχὴς ἐδύνηθη γὰρ μαντεύση τίνος ἔνεκα λόγου ἢ ὑπέρπλουτος κόρη ἀπεράσιστος τούτο, ἀλλὰ ταχέως ἀπεκαλύφθη τὸ αἰτίον. Ἡ μὲν Νέλη, μὴ ἐπαρκούσης τῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς διδομένης αὐτῇ μεγάλης ἐπιχορηγήσεως διὰ τὰ ἴδιαίτερά της ἔξοδα, νὰ κατασκευάσῃ ἑστὶς ἤθελε πολυτελεστάτας ἐσθῆτας ἐζήτησεν αὐξῆσιν ταύτης. Ἀλλ᾽ ὁ γέρων πατήρ αὐτῆς, ὅστις καυχᾶται ὅτι διὰ τῆς ἵκανότητός του καὶ τῆς ἐργασίας του κατώρθωσε γὰρ ἀποκτήση κολοσσιαίων περιουσίων, τῇ εἶπε. «Παιδί μου, καθὼς φαίνεται δὲν ἔχεις τὴν ἐλαχίστην ἰδέαν περὶ τῆς ἀξίας τῶν χρημάτων καὶ τοῦτο μόνον εἰςεύρεις γὰρ τὸ σκορπίζης ἀλύπητα. Δοκίμασε δύμας καὶ σὺ ἀπαξτὸν λαχίστον γὰρ δίσης κατέ τι διὰ τῆς ἐργασίας του, καὶ ἔγὼ διὰ κάθε πεντάλεπτον ποῦ θὰ κερδίζης γὰρ σου δίνω ἐν τάλληρον.» Ἡ ἐπίμονος νεᾶνις δὲν ἐπερίμεινε γὰρ τῇ ἐπαναλάβῃ τὴν πρότασιν ὁ πατήρ της ἀντὶ δὲ νὰ γὰρ κοπιάσῃ εἰς κατασκευὴν κομψοῦ τυίος χειροτεχνήματος, ὅπερ ἐδίνατο κατόπιν γὰρ πωλήσῃ, ήθέλησε ταχέως καὶ ἀκριπῶς γὰρ κερδίσῃ ὅσου ἔνεστι πλείνα χρήματα, καὶ ἐσκεφθῇ ὅτι ἀν ἐπὶ μίχη ἔδομαδα εἰργάζετο ἐν τῷ κλωστηρίῳ ἀντὶ τοῦ ἡμερομίσθιού ἐκ 360 ἕκατοστῶν τοῦ δολλαρίου, θὰ ἐλάχιστα περὰ τοῦ πατρὸς τῆς 360 τάλληρων δὲν ἐχρείάζετο δὲ πλείονα χρήματα τότε. «Αμὲν ἔπος ἄμ, ἔργον: ἦρχισε γὰρ ἐργάζεται ἐν τῷ κλωστηρίῳ, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε γὰρ ἐργασθῆ πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας· τοῦτο μὲν διότι αἱ λοιπαὶ ἐργάτιδες καθ᾽ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐχλεύαζον καὶ ἔσκωπτον αὐτήν, τοῦτο δὲ διότι δὴν ἡ πόλις συνέρρευσεν εἰς τὸ κλωστήριον ἵνα ἰδη ἐργάζομενην ἐν αὐτῷ τὴν θυγατέρα τοῦ πολυταλάντου τραπεζίτου.

Μεγάλην καὶ ἀξιομέρητον κανιοτομίαν ἀπεράσιστε γὰρ εἰσαγάγῃ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Βρυξελλῶν εἰς τὰ παρθεναγγεῖα τῆς πόλεως, προξέσαν εἰς τὸ πρόγραμμα αὐτῶν καὶ τὴν ὑποχρεωτικὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων τῆς μαγειρικῆς καὶ τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Ήδιδασκαλία τῶν μαθημάτων τούτων ἔσται θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ. Τὰ κοράσια θὰ διδάσκωνται τὴν θρεπτικὴν δύναμιν πάντων τῶν εἰδῶν τῆς τροφῆς, τὴν παρασκευὴν τῶν ἐδεσμάτων, ἀλλὰ πρὸς τούτοις καὶ τὴν τέχνην τῆς ἀγορᾶς τῶν τροφίμων καὶ τὴν ἀκριβὴ τήρησιν τῶν λογαριασμῶν τῆς οἰκια-

κῆς δαπάνης. Ἐν ταῖς ἀνωτέραις τάξεσι τῶν διδασκαλίεων τῶν θηλέων θὰ διδάσκηται καὶ ἡ μαγειρικὴ παρασκευὴ ἐκλεκτῶν ἐδεσμάτων καὶ γλυκισμάτων.

Σουηδός τις μηχανικός, ὀνόματι Shiston, ἔφευρεν ἔνδυμα ψέψεων, σκίνθινον καθιστῶν τὴν ἐπὶ ὧρων ὀλόκληρον δικριονήν τοῦ φοροῦντος αὐτὸν ἐντὸς τῶν φλογῶν. Τὸ ἔνδυμα τοῦτο ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς γιτῶνος φορουμένου κατάσταρνα καὶ κατασκευαζομένου ἐξ ὑφάσματος ἐπικεχρισμένου διὰ καὶ οὐ τοσούκ, καὶ ἐνὸς ἐπιβλήματος κατασκευαζομένου ἐξ δέρματος ἀσπάλακος ὃ τε χιτών καὶ τὸ ἐπιβληματικὸν συνενοοῦνται μετὰ κράνους, δύοισιν τῷ κράνει τοῦ σκαφάνδρου, ὅπερ φοροῦσιν εἰς δύται, καλύπτοντος δὲ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ πυροσθέστου. Διὰ τοῦ κράνους τούτου εἰσέρχεται ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ καὶ ταύτοχρόνως ὑδωρ πληροῦν τὸν μεταξὺ τῶν δύο φορεμάτων χῶρον καὶ ἐμποδίζειν οὕτω τὴν ἀνάφλεξιν αὐτῶν. «Ἀπαντα τὰ γενόμενα πειράματα ἐπέτυχον πληρέστατα, ἀποδεῖξαντα τὴν χρησιμότητα τοῦ πυροσθέστικοῦ τούτου ἐνδύματος.

Μεγίστη εἶναι ἡ ἐτησία αὔξησις τῆς παραγωγῆς τοῦ σίτου ἐν Ἰνδικῇ, σπουδάσιος ἐμπνέουσα φύσιος εἰς τὰς σιτοφόρους χώρας περὶ ὑποτιμήσεως τῆς ἀξίας τοῦ σίτου. Κατὰ τινὰ ἔκθεσιν τοῦ ἐν Βέρονη τῆς Ἐλεστίας προξένου τῶν Ὅγων. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἀρτίως δημοσιευθεῖσαν, ἐν ἔτει 1881 εἰσήχθησαν εἰς Εὐρώπην ἐν τῶν Ὅγωνένων Πολιτειῶν 153 575 600 κοιλὰ σίτου, ἐξ ὧν 825 509 21 ἡγοράσθησαν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἀλλ᾽ αὐξανούσης ὀσημέραι τῆς τιμῆς τοῦ σίτου, ἔνεκα τῆς ζητήσεως, ἡ Ἀγγλίας ἐμερίνησεν ὅπως προμηθεύηται τὴν ἀναγκαιούσαν αὐτῇ ποσότητα ἐκ τῶν ἴδιων αὐτῆς κτήσεων. Πρωτίστως δὲ ἐπέστησε τὴν προσοχήν εἰς τὴν Ἰνδικὴν παραγωγήν, ὅποθεν εἰσήχθησαν εἰς Εὐρώπην καὶ ἴδιας εἰς Ἀγγλίαν ἐν ἔτει 1878-1879 κοιλὰ σίτου 1950 125· ἐν ἔτει 1879-1880 κοιλὰ 4,098,360, ἐν ἔτει 1880-1881 κοιλὰ 13 896 166, ἐν ἔτει 1881-1882 κοιλὰ 37 078 670. Η αὔξησις αὐτῇ προέρχεται ἐκ τῆς προστασίας καὶ τῆς ἐνύπαρχούσεως ἣν παρέχει ἡ Ἀγγλική κυβερνητική εἰς τὴν καλλιεργίαν τῶν σιτηρῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἔκεινη. Ὑπολογίζεται δὲ ὅτι μετ' ὅλιγα ἔτη θὰ ἐξάγωνται ἐκ τῆς Ἰνδικῆς 320 ἑκατομμύρια κοιλῶν ἥτοι διπλάσια τῶν εἰσαγωμένων ἀλλούς εἰς Εὐρώπην ἐν τῶν Ὅγωνένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Η ἀνάπτυξις δὲ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, ἡ κατασκευὴ μεγάλου συμπλέγματος σιδηροδρόμων ἐν Ἰνδικῇ θὰ συντελέσῃ εἰς μείζονα ὑποτίμησιν τῆς ἀξίας τοῦ σίτου.

Οι κάτοικοι τῆς Εὐρώπης, οἵτινες ὑπολογίζονται ἐν διλφίοις 340 ἑκατομμύρια περίπου, καταναλίσκουσι καθ᾽ ἑκάστην 84 ἑκατομμύρια βελονῶν, ἤτοι μίαν βελόνην περίπου τέσσαρες κάτοικοι. Κατασκευαζονται δὲ ἐν Ἀγγλίᾳ μὲν 54 ἑκατομμύρια βελονῶν (ῶν τὰ 37 ἐν μόνῃ τῇ πόλει Βιρμαγάμη), ἐν Γαλλίᾳ 20 καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ 10 ἑκατομμύρια.

Χωρικός, βλέπων ὅτι εἰναι μόνος ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ αἰμάτῃ καὶ ὅτι καὶ αἱ ἄμβασι εἴναι κεναι, «Νὰ σους πῶ, λέγει πρὸς τὸν ἐλάτην, δὲν πειράζει, φεύγω καὶ αὔριο... Γιὰ μένα γὰρ κάνετε τόσα ἔξοδα!...»